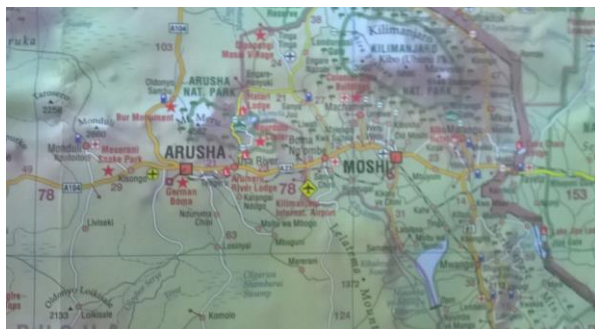


KATRI HÄRKÖNEN

13.9.2016 ARUSHA



Monta lähtöä

Tämä on ollut uskomaton vuosi. Tammikuussa aloittelimme uutta vuotta ajatellen, että lopputyökausi heinäkuuhun asti soljuu tavalliseen tapaan opettajina Nyakaton raamattuopistolla. Pian Pekka kuitenkin sai tiedon, että hänet on valittu Tansanian aluepäälliköksi ja muutto Arushan kaupunkiin oli edessä hänellä jo maaliskuussa. Minä jäin Mwanzaan pakkaamaan kotia ja hoitamaan opetusvelvollisuuteni loppuun asti. Huhtikuun lopussa myös minä muutin eläinten kanssa Arushaan. Matka kesti 14 tuntia autolla. Tunnelma oli hikinen ja kaikki mahdolliset eläineritteet haisivat, mutta pääsimme perille turvallisesti ja elossa. Seuraavana aamuna herätessämme yksi automme renkaista oli tyhjä. Kyllä iloitsin monta kertaa, ettei rengasrikko ollut tapahtunut matkan aikana.

Arushassa asetuimme taloksi samaan asuntoon, jossa edellinen aluepäällikkö perheineen oli asunut. Muutto oli siis sillä tavalla helppo, että huonekalut olivat talossa paikoillaan ja toimme vain vaatteemme ja muut henkilökohtaiset tavarat. Järjestelin taloa muutaman päivän ja taas oli aika jatkaa matkaa. Työlupani umpeutui ja jouduin poistumaan maasta. Pekka jäi Arushaan ja minä palasin Suomeen. Ehdin jo hetken pohdiskella, miten saan aikani Suomessa kulumaan, kunnes sain ilokseni Lähetystalolta töitä Kirkollisen työn koordinaattorin sijaisena.

Kun asuu ulkomailla tarpeeksi kauan, alkavat kotimaan tavat tuntua oudoilta. Runsas kuukausi Helsingin toimistolla oli erinomainen muistutus kaikesta siitä tärkeästä työstä, jota myös Suomessa tehdään. Kaikki työ maksaa ja juuri siksi varainhankintaosasto Suomessa ansaitsee erityiskiitoksen. Ja kaikkein suurin kiitos kuuluu tietysti teille työn tukijat. Ilman teitä tätä työtä ei voisi tehdä päivääkään.

Lähtemiset jatkuivat kesäkuussa. Heti lähetysjuhlien jälkeen pakkasin jälleen tavarani ja palasin Tansaniaan lopettelemaan työkautta sekä valmistelemaan paluuta uudelle työkaudelle. Heinäkuussa matkustin jälleen Suomeen. Tällä kertaa Pekan kanssa työkausilomalle. Suomessa oleilimme elokuuhun saakka ja Tansaniaan palasimme 18.8. Lentokentällä istuminen pienen kassin kanssa on aika vapauttava tunne kaiken lähtemisen ja pakkaamisen tunnelmissa. Siihen hetkeen kulminoituu tyhjä olo ja kevyt kantamus. *"Eikä leipää, laukkuja, sauvaakaan, saa turvaksi matkalle.."* Niinpä se on.

Suomen kesä

Kuinka ihmeellistä se joka kerran onkaan. Puhdas ilma ja oman pihan rauha. Sekä sade. En lakkaa pitämästä siitä. Puiden lehtien kuulaat värit, kun sade rummuttaa niitä vasten huuhtoen pölyn pois. Suomessa herään aina aikaisin. Ehkä se johtuu siitä, että on niin valoisaa jo kukonlaulun aikaan. Tai että en halua hukata hetkeäkään päivästä.

Tytöt palasivat Skotlannista kesäksi Suomeen. Emme olleet nähneet toisiamme yli vuoteen. Toki skypessä juttelemme viikoittain, usein vain on niin huono internet, ettei videoyhteys toimi kunnolla. Puhetta riitti. Vuoden asiat pitää mahdollistaa yhteen hetkeen, kun tavataan. Siitä huomaa, ettei se skype-puheleminen aina oikein riitä. Samat asiat tulee kerrottua uudelleen kasvokkain.



Ystäviä ja sukulaisia tapasimme myös. Jokainen näistä hetkistä on meille kallis. Olemme teille olemassa ja te olette olemassa meille. Pitkä välimatka ei merkitse mitään. Säilöin teidät kaikki lasipurkkiin ja availen täällä kantta aina sopivan tilaisuuden tullen.

Uusia työkuvioita

Arushaan muuttaessani en aluksi tiennyt uusista työkuvioistani mitään. Jätin kaiken Mwanzaan ja hyppäsin täyteen tyhjyyteen. Työni alkoi hitaasti hahmottua Tansanian kirkon vaikuttamistyön yksikössä. Tilanne kuitenkin muuttui äkisti, kun Arushassa vapautui Lähetysseuran kirkollisen työn koordinaattorin sijaisuus. Teenkin nyt sitä aina lokakuulle 2017 asti. Sen jälkeen katsotaan uudelleen *'keiden kanssa ja mihin suuntaan.'*

Moni on kysynyt, että mitä nämä kaikki päälliköt ja koordinaattorit siellä kentillä oikein tekevät. Nykyisin Lähetysseuran kaikki työ on hankkeistettu. Tämä vaikea sana tarkoittaa yksinkertaisesti sitä, että työ täällä suunnitellaan entistä paremmin ja jokaisen euron käyttö mietitään etukäteen ja raportoidaan jälkikäteen. Suomen lähetysseura on ollut aina luotettava toimija, joka ohjaa rahat sinne missä niitä eniten ja todella tarvitaan. Nykyinen hankejärjestelmä varmistaa tämän ketjun toimivuuden ja läpinäkyvyyden entistä paremmin. Kuitenkin juuri suunnittelu ja raportointi vievät työaikaa. Tätä työtä tekevät sekä kirkollisen työn koordinaattori että vastaava henkilö kehitysyhteistyöpuolella. Lisäksi aluepäällikkö vastaa siitä, että työ todella tulee tehtyä.



Maisema työhuoneeni ikkunasta Arushassa

Iloisia uutisia

Sain eilen puhelinsoiton Rodalta Mwanzasta. Moni teistä saattaa muistaa Rodan, josta olen joskus kirjeessä kertonut. Roda valmistui Nyakaton raamattuopistolta viime keväänä evankelistaksi. Hän on ensimmäinen sukumanainen, joka läpäisi koulutuksen. Olen tuntenut Rodan vuodesta 2011 asti ja tehnyt hänen ja miehensä Samwelin kanssa töitä Buyagun seurakunnassa. Usein reissuillani yövyin heidän luonaan ja heidän lapsensa ovat kuin omiani. Jos nauru todella pidentää ikää, tämän perheen ansiosta elän hyvin vanhaksi.

Kesken opiskelun Rodan kuulo heikkeni yhtäkkiä merkittävästi. Etsimme hänelle apua ja lopulta kuulovaurioihin erikoistunut lääkäri löytyikin Mwanzasta. Saimme lääkettä ja lääkärin ennusteen: Roda tulee vielä kuulemaan normaalisti, mutta se ottaa aikansa. Loppuopiskeluaika oli piinallista. Roda istui tunneilla uskollisesti, vaikka ei kuullut mitä opettaja sanoi. Tuntien jälkeen hän kopioi ystäviensä muistiinpanot, joita sitten kertaili iltaisin. Minulle oli tuskallista katsoa kuinka aiemmin niin avoin ja iloinen nainen sulkeutui ja masentui. Kun ei kuule, ei ymmärrä, eikä myöskään pysty osallistumaan. Hän koki kovemman kautta sen, minkä me lähetystyöntekijät koemme kieltä oppiessamme.

Mutta uutisten piti olla iloisia! Niin ovatkin. Puhuin siis eilen Rodan kanssa puhelimesta. SIIS PUHUIN HÄNEN KANSSAAN! Ihmeellistä. En muista milloin viimeksi Roda on kuullut niin hyvin, että hänen kanssaan olisi todella voinut jutella. Ja vielä puhelimesta, jossa on kaikenlaisia häiriötekijöitä alkaen huonosta linjasta aina mahdolliseen vieressä huutavaan naapurin aasiin. Roda ei ole vielä aloittanut työtä, koska lääkäri suositteli hänelle vielä lepoa. Mutta kunhan paraneminen etenee, uskon, että myös työn aika koittaa.

Kohti uutta

Kaikenlaista mukavaa on jo ehtinyt tapahtua tällä uudella työkaudella, kuten jo aiemmin kerroin. Uuteen kaupunkiin ja työhön tutustuminen vie aikaa. Jätin niin monta rakasta ystävää Mwanzaan, että sydän tuli kipeäksi. Puhelin kuitenkin soi koko ajan ja muistan, että välimatka ei olekaan mitään. Iloitsen myös jokaisesta uudesta ystävästä. Heitä on yhtäkkiä paljon. En lakkaa sitä ihmettelemästä. Kaikesta tästä kiitollisena kohti uusia seikkailuja,

Ystävänne ja työtoverinne,

Katri



Katri Härkönen

Lähdin perheeni - mieheni Pekan sekä tyttärieni Elinan ja Annen - kanssa Botswanaan vuonna 2002. Nyt olen kahdestaan Pekan kanssa Tansaniassa Arushan kaupungissa, tyttäret ovat omissa opinnoissaan maailmalla.

Rukousaiheet: Että osaisin sanoa oikeat sanat kun on niiden aika. Ja olla hiljaa, kun mitään ei tarvitse sanoa.

Suomen Lähetysseura toteuttaa Jumalan rakkautta sanoin ja teoin. Teemme työtä 30 maassa lähes sadan kirkon ja järjestökumppanin kanssa.

Tue työtämme:

IBAN: FI38 8000 1400 1611 30
BIC: DABAFIHH, viestiksi nimeni

